

løshedskasserne ikke hidtil var anvendt som Faktor i Lønkampen mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Derom kan jeg kun udtale, hvad jeg ogsaa klart redegjorde for i Gaar, at saa længe en Arbejder kan faa Arbejde til den Lønning, der bydes hans Kammerater, som ikke har særlige Kvalifikationer, maa der ikke gives ham Understøttelse, for at han kan opretholde et Lønniveau, der ligger over Kammeraternes. Han bør, naar dette Lønniveau mistes paa Grund af, at der ikke længere er Brug for hans særlige Kvalifikationer, ikke tilbringe Tiden, indtil Lønniveauet paa ny kan hæves, med at leve af Understøttelse, men med at udføre Arbejdet paa de Vilkaar, som bydes hans Kammerater, til hvis Arbejdsydelser og Duelighed der ikke stilles ganske særlige Krav. Det var det Standpunkt, jeg udtalte i Gaar. Jeg gentager det i Dag. Det staar jeg vedblivende paa, og jeg føler mig vis paa, at det er et Standpunkt, som de Herrer kommer til at anerkende Berettigelsen af.

Det ærede Medlem udtalte sig igen i Dag udførligt om det uheldige i, at København i det foreliggende Lovforslag ligestilles med en Landsdel. Det ærede Medlem udtalte i den Anledning nogle ret haanske Ord overfor visse Organisationer af Arbejdere, som havde ønsket at danne deres egen Arbejdsløshedskasse, og han berømtede afdøde Indenrigsminister Berg, fordi han ikke havde villet laane Øre til Ønskerne om, at København saaledes blev adskilt fra det øvrige Land. Jeg under afdøde Indenrigsminister Berg al Estime, ikke mindst fra de Herrer Side, jeg anser den for vel fortjent, men jeg vil dog angaaende dette Punkt ikke unnlade at sige, at her var der ikke noget at gøre overfor disse Ønsker fra disse Organisationer, thi der staar udtrykkelig i den nu gældende Lov, at en faglig begrænset Arbejdsløshedskasse skal omfatte mindst en Landsdel, og som saadan kan man ikke uden en særlig Lovbestemmelse opfatte København. Derfor var der overfor de Ønsker, der den Gang blev fremsat, intet andet at gøre end det, som skete, nemlig at afvise dem. Nu aabnes der Muligheder, der maaske i visse Tilfælde vil føre til uheldige Konsekvenser, men i andre vil være af det gode, og derfor har jeg ogsaa

opfordret til under Forhandlingerne i det kommende Udvalg at foretage en Prøvelse af hele dette Forhold. Naar jeg har stillet mig paa den Maade overfor hele denne Sag, forekommer det mig at være saa neutralt, at der ikke er nogen som helst Grund for det ærede Medlem til at fare saa stærkt i Harnisk paa dette temmelig uskyldige Punkt, som han i Dag igen har gjort.

I øvrigt glæder jeg mig naturligvis over det Tilsagn om Forhandlingsvillighed, som paa ny blev fremsat fra det ærede Medlems Side. Jeg stoler paa, at det ogsaa vil komme til at præge hans og hans Partis Indsats i Forhandlingen i Udvalget, og jeg nærer derfor heller ikke Tvivl om, at det skal lykkes at faa Lovforslaget gennemført. Men jeg kan ikke stille de Herrer paa den Side i Udsigt, altsaa heller ikke det ærede Medlem Hr. Stauning, at en Enighed vil kunne opnaas paa Bekostning af de Grundprincipper, som er nedlagt i Lovforslaget. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard syntes i Dag ligesom i nogen Grad at fortryde den Forhandlingsvillighed, han gav til Kende, da han forrige Gang havde Ordet. Jeg har jo ikke noget som helst Kendskab til, hvorledes man i disse Tider har det imellem de to tidligere saa ømt forbundne Partier; hvis jeg havde det, kunde jeg maaske have Baggrund for en Formodning om, at der havde gjort sig visse Indflydelser gældende; nu tør jeg ikke paa nogen Maade sige det, thi jeg ved ikke, hvor ømt de to Partiers Samarbejde for Tiden er, men jeg skønnede, at der i det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Udtalelser ligesom var et Tilbagetog. Det er der, synes det mig, ikke nogen som helst Grund til, der var ikke nogen som helst Grund til i Dag at opholde sig ved Ordene „Mindsteløn“ og „Minimalløn“, end sige til at bruge Udtryk som det, at man saavel blandt Arbejdsgivere som blandt Arbejdere har korset sig over Ministerens Hjælpeløshed, den Minister, som havde stillet Forslag om, at Ordet „Minimalløn“ skulde forekomme her. Jeg synes, det er en ganske underlig Form for Polemisering. Der har været indsendt til Arbejdsløshedsnævnet et Udkast til det foreliggende Lovforslag, hvori der stod Ordet „Minimalløn“, og man har, efter at have over-